

нѣщо да сж направили гръцитѣ за да го погубжтъ, слѣзе отъ конятъ си и влѣзе при Романа. Като се здрависяхъ, Романъ фанжлъ да му приказува да го моли да се склони на миръ. Симеонъ се склони на миръ, и отредихъ и отъ двѣтъ страни хора да направжтъ условия на мирѣтъ, които условия сега не сж знажтъ какви сж были. Сѣтиѣ се прощавжтъ двама царѣе, и Романъ отива у Цариградъ, а Симеонъ съ войската си у Българія.

Симеонъ най много за това свързалъ миръ съ гръцитѣ, защото отъ другата страна сръбитѣ фанжли скръшната да помагжтъ на гръцитѣ. Сръбитѣ до тогази бѣхъ подъ българска власть, като имъ проваждаше единъ управитель отъ Българія. Симеонъ проважда тогази войска да ги накаже, и имъ опустошава земята, а сръбитѣ, кое се скривжтъ по горитѣ, кое избѣгувжтъ у Хрѣватско. Българската войска и тамъ отива да ги гони, нъ я разбивжтъ.

Слѣдъ този бой на другата година (927) по маія Симеонъ умрѣ, ¹⁾ Симеонъ былъ два-пжи женетъ. Отъ првата си жена ималъ единъ сынъ Михаилъ, който станжлъ калугеръ. Отъ втората, колто е была сестра на единъ български голѣмецъ, на име Георги Сурсувулъ, Симеонъ ималъ трима сынове. Петра, Ивана и Босяна. На българскіятъ прѣстолъ възлѣзува Петръ. Смрѣтъта на Симеона подигнж връху Българія гръци,

1) Гръцитѣ както за Крума измыслихъ, че ставло чудо за смрѣтъта му така и за Симеона пишжтъ, ¹⁾че нѣкой си звѣздоброецъ Иванъ казалъ на Романа, че ако отсѣче главата на статуята, която стои на Кенролофъ, и на сжщиятъ часъ Симеонъ ще умрѣ. Гръцкіятъ царъ повѣрувалъ на думитѣ на този звѣздоброецъ, и заповѣдалъ да отрѣжжтъ главата на статуята, и на този часъ ушь Симеонъ былъ умрѣлъ.